

Gemeenschappelijke richtsnoeren van de ETA's

om ervoor te zorgen dat consistentie, langetermijnoverwegingen en gemeenschappelijke normen voor beoordelingsmethodologieën worden geïntegreerd in de stresstests van milieu-, sociale en governance-risico's (ESG-risico's) overeenkomstig artikel 100, lid 4, van Richtlijn 2013/36/EU en artikel 304 quater, lid 3, van Richtlijn 2009/138/EG

1. Richtsnoeren

Status van deze gemeenschappelijke richtsnoeren

1. Dit document bevat gemeenschappelijke richtsnoeren die worden uitgebracht overeenkomstig de artikelen 16 en 56 van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie, de artikelen 16 en 56 van Verordening (EU) nr. 1094/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen) en de artikelen 16 en 56 van Verordening (EU) nr. 1095/2010 tot oprichting van een Europese toezichthoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten) (hierna samen “de oprichtingsverordeningen” genoemd). Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de respectieve ETA-verordeningen moeten bevoegde autoriteiten en financiële instellingen zich tot het uiterste inspannen om aan de richtsnoeren te voldoen.
2. De gezamenlijke richtsnoeren beschrijven de visie van de ETA's op passende toezichtpraktijken binnen het Europees Stelsel voor financieel toezicht of op de wijze waarop het recht van de Unie op een bepaald gebied moet worden toegepast. Bevoegde autoriteiten waarop de gemeenschappelijke richtsnoeren van toepassing zijn, dienen hieraan te voldoen door ze op passende wijze in hun toezichtpraktijken te integreren (bijvoorbeeld door hun wettelijk kader of hun toezichtprocessen aan te passen), ook wanneer de gemeenschappelijke richtsnoeren primair tot instellingen zijn gericht.

Rapportagevereisten

3. Overeenkomstig artikel 16, lid 3, van de ETA-verordeningen moeten de bevoegde autoriteiten vóór 31.05.2026 (twee maanden na uitvaardiging) aan de respectieve ETA's meedelen of zij aan deze gezamenlijke richtsnoeren/aanbevelingen voldoen of voornemens zijn deze op te volgen, dan wel de redenen voor niet-naleving opgeven. Bevoegde autoriteiten die bij het verstrijken van de termijn niet hebben gereageerd, worden geacht niet aan de richtsnoeren te voldoen. Kennisgevingen dienen te worden verstuurd naar [compliance@eba.europa.eu, [LINK](#) (EIOPA) en compliance@esma.europa.eu] onder vermelding van het kenmerk “JC/GL/2025/78”. Een model voor kennisgevingen is beschikbaar op de websites van de ETA's. Kennisgevingen dienen te worden ingezonden door personen die gemachtigd zijn om namens hun bevoegde autoriteit mee te delen of deze al dan niet aan de richtsnoeren voldoet.
4. Kennisgevingen worden gepubliceerd op de websites van de ETA's.

Hoofdstuk I – Onderwerp, toepassingsgebied en definities

5. Deze gemeenschappelijke richtsnoeren zijn bedoeld om te verduidelijken hoe bevoegde autoriteiten ESG-risico's consequent moeten integreren in hun stresstests voor toezichtdoeleinden.

6. Deze gezamenlijke richtsnoeren zijn gericht tot de bevoegde autoriteiten.
7. Bevoegde autoriteiten moeten deze gemeenschappelijke richtsnoeren toepassen bij het uitvoeren van stresstests voor toezichtdoeleinden gericht op ESG-risico's, hetzij als onderdeel van het relevante regelgevingskader, hetzij als een ad-hocbeoordeling, in elk geval alleen wanneer dit van toepassing is overeenkomstig de sectorale wetgeving.
8. Tenzij anders vermeld, hebben de in deze gemeenschappelijke richtsnoeren gebruikte termen dezelfde betekenis als in de hieronder vermelde sectorale wetgeving.
9. Voorts zijn voor de toepassing van deze gemeenschappelijke richtsnoeren de volgende definities van toepassing:
 - i. onder "bevoegde autoriteit" wordt verstaan:
 - a) de bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, punt i), van Verordening (EU) nr. 1093/2010 tot oprichting van de Europese Bankautoriteit ("EBA");
 - b) de bevoegde autoriteiten als bedoeld in artikel 4, lid 2, punt i), van Verordening (EU) nr. 1094/2010 tot oprichting van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen ("Eiopa"), namelijk de toezichthoudende autoriteiten als omschreven in Richtlijn 2009/138/EG betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf;
 - ii. onder "sectorale wetgeving" wordt verstaan:
 - (a) Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾;
 - (b) Richtlijn 2009/138/EC van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾;
 - (c) Verordening (EU) 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2013/36/oj>).

⁽²⁾ Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) (PB L 335 van 17.12.2009, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/138/oj>).

⁽³⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2013/575/oj>).

Titel II – Vereisten met betrekking tot consistentie, langetermijnoverwegingen en gemeenschappelijke normen voor beoordelingsmethoden bij stresstests voor ESG-risico's

Doelstellingen

10. Op grond van de sectorale wetgeving moeten de bevoegde autoriteiten deze gezamenlijke richtsnoeren uitvoeren in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel ⁽⁴⁾.
11. De bevoegde autoriteiten moeten bij het ontwerpen van hun kader voor stresstests voor toezichtdoeleinden rekening houden met alle ESG-risico's en de potentiële ontwikkeling ervan, en de relevantie van ESG-risico's voor dat kader voortdurend evalueren, met name terwijl zij vorderingen maken in de richting van een geleidelijke uitbreiding van de dekking naar andere ESG-factoren. De bevoegde autoriteiten moeten hun doelstellingen bij het uitvoeren van ESG-stresstests nauwkeurig bepalen, rekening houdend met twee belangrijke soorten stresstests:
 - het testen van de robuustheid van de kapitaal- en liquiditeitspositie en het verliesabsorberend vermogen van financiële entiteiten in het licht van economische en financiële schokken in verband met alle materiële risico's, met inbegrip van ESG-risico's, op korte termijn (bv. maximaal vijf jaar);
 - het testen van de veerkracht van de strategie en het bedrijfsmodel van financiële entiteiten ten aanzien van een reeks ESG-gerelateerde scenario's op lange termijn (minimaal 10 jaar⁽⁵⁾).

Beoordeling van de materialiteit

12. De bevoegde autoriteiten moeten een risicogebaseerde aanpak hanteren, te beginnen met een materialiteitsbeoordeling om de meest relevante en impactvolle risico's in kaart te brengen en te bepalen welke van die materiële risico's deel moeten uitmaken van de reikwijdte van een stresstest.
13. Als onderdeel van de materialiteitsbeoordeling moeten de bevoegde autoriteiten vaststellen welke ESG-risico's voor financiële entiteiten het wezenlijkst zijn, rekening houdend met hun bedrijfsmodel, portefeuilles, geografische blootstellingen en sectorale activiteiten op korte tot lange termijn. De bevoegde autoriteiten moeten, over de verschillende tijdshorizonten, rekening houden met zowel:
 - de blootstelling van activa en passiva aan transitierisico's (bijvoorbeeld op basis van hun koolstofvoetafdruk) en fysieke risico's (bijvoorbeeld op basis van hun geografische locatie); en
 - de potentiële effecten van ESG-factoren op de traditionele categorieën financiële risico's, d.w.z. marktrisico, kredietrisico, tegenpartijrisico, verzekeringstechnische risico's,

⁽⁴⁾ Aangezien deze richtsnoeren tot de bevoegde autoriteiten zijn gericht, moet de toepassing van het evenredigheidsbeginsel voldoen aan de evenredigheidsvereisten die in de sectorale wetgeving zijn vastgelegd.

⁽⁵⁾ In overeenstemming met de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs (2015).

operationele risico's, reputatierisico's en strategische risico's, door de belangrijkste transmissiekanalen vast te stellen.

14. De bevoegde autoriteiten moeten overwegen om duidelijke kwalitatieve en/of kwantitatieve criteria en/of drempels te hanteren voor de materialiteit, waarbij gebruik wordt gemaakt van bestaande regelgevingskaders, sectorale normen en toezichtervaring. De beoordeling van de materialiteit moet ruimte bieden voor aanpassingen in de loop van de tijd, naarmate ESG-risico's zich ontwikkelen, nieuwe gegevens beschikbaar komen en financiële instellingen hun eigen risico-identificatieprocessen verfijnen.

Geleidelijke uitbreiding van het toepassingsgebied van ESG-factoren bij ESG-stresstests

15. De bevoegde autoriteiten worden aangemoedigd hun inspanningen en onderzoek voort te zetten om de dekking geleidelijk uit te breiden tot andere ESG-factoren bij de uitvoering van ESG-stresstests, waarbij in eerste instantie prioriteit wordt gegeven aan milieurisico's. In een eerste fase moeten de bevoegde autoriteiten zich richten op klimaat- en milieurisico's, waarbij zij zowel fysieke risico's (bijv. extreme weersomstandigheden, biodiversiteitsverlies) als transitierisico's (bijv. beleidsverschuivingen, herbeprijzing van de markt) aanpakken, met als doel een onderscheid te maken tussen effecten, ook al zijn die indirect, op de belangrijkste blootstellingen aan risico's.
16. Deze geleidelijke invoering moet gepaard gaan met voortdurende methodologische verfijning, capaciteitsopbouw en betrokkenheid van belanghebbenden, zodat financiële instellingen en bevoegde autoriteiten goed voorbereid zijn op de uitbreiding van het toepassingsgebied van ESG-risicobeoordelingen.

Integratie van ESG-factoren in bestaande kaders voor stresstests

17. De bevoegde autoriteiten moeten ernaar streven ESG-factoren volledig te integreren in het algemene kader voor stresstests.
18. De bevoegde autoriteiten moeten de soorten ESG-risico's die onder de regeling vallen, waar nodig herzien en heroverwegen, mede op basis van de ontwikkeling van de beschikbaarheid van gegevens en het gebruik van modellen in de loop van de tijd.

Verwevenheid/spillover tussen financiële sectoren

19. Hoewel deze gezamenlijke richtsnoeren geen betrekking hebben op systeembrede stresstests voor de financiële sector, moeten de bevoegde autoriteiten waar mogelijk zorgen voor coördinatie tussen de financiële sectoren om een consistente aanpak van ESG-risicobeoordelingen te waarborgen en, waar passend, het delen van gegevens te vergemakkelijken. De regelgevende instanties voor banken, verzekeringen en effecten moeten samenwerken met het oog op het helpen identificeren en modelleren van transmissiekanalen (bijvoorbeeld de rol van verzekeringen bij zekerheden voor leningen aan banken), het op elkaar afstemmen van scenario-aannames en het voorkomen van blinde vlekken in de regelgeving.

20. De bevoegde autoriteiten moeten er, voor zover mogelijke, voor zorgen dat in ESG-stresstests rekening wordt gehouden met onderlinge verbanden en spillovereffecten tussen financiële sectoren. Ze moeten nagaan hoe ESG-gerelateerde risico's zich door het financiële systeem kunnen verspreiden en zo de kwetsbaarheid van banken, verzekeraars, vermogensbeheerders en andere financiële sectoren kunnen vergroten.

Beginnelsen en methodologische overwegingen

21. Bij het bepalen van de beginselen en methodologische overwegingen moeten de bevoegde autoriteiten beslissen over de meest geschikte opzet en kenmerken van de stresstest op basis van de beoogde doelstellingen ervan.

Toepassingsgebied

22. De bevoegde autoriteiten moeten de dekking duidelijk omschrijven in termen van portefeuilles, sectoren, geografische gebieden en activiteiten om een evenwichtige en pragmatische aanpak te waarborgen die aansluit bij de maturiteit van de beschikbare methodologieën en gegevens.
23. Voor grensoverschrijdende financiële groepen moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat alle relevante entiteiten in de beoordeling worden opgenomen.
24. Op basis van het doel en de betrokken tijdshorizon moeten de bevoegde autoriteiten ervoor zorgen dat de balans tussen kwantitatieve en kwalitatieve informatie toereikend is voor het doel van de exercitie ⁽⁶⁾.

Tijdshorizon

25. De keuze van de tijdshorizon dient te worden afgestemd op het beoogde doel van de exercitie:
- Bij het beoordelen van de financiële weerbaarheid tegen ongunstige maar plausibele schokken moet een tijdshorizon voor de korte termijn (bv. tot 5 jaar) worden gebruikt, in overeenstemming met de traditionele stresstestpraktijken;
 - Bij het beoordelen van de veerkracht van het bedrijfsmodel en de strategie van financiële entiteiten moet een tijdshorizon voor de langere termijn (ten minste 10 jaar, afhankelijk van de bedrijfsactiviteit en in overeenstemming met de langetermijnverbintenissen van financiële entiteiten) worden vastgesteld.

Scenario-ontwerp

26. De bevoegde autoriteiten moeten stresstestscenario's vaststellen en selecteren op basis van de doelstellingen van de exercitie. Zij moeten overwegen om scenario's te gebruiken die zijn gebaseerd op de meest recente wetenschappelijke kennis en zijn uitgewerkt door algemeen

⁽⁶⁾ Gezien de aannames die nodig zijn voor het kalibreren van scenario's en het opstellen van modellen, geldt als algemeen principe dat hoe langer de tijdshorizon, hoe groter de afhankelijkheid van kwalitatieve in plaats van kwantitatieve informatie (bijvoorbeeld: op de lange termijn wordt geen nauwkeurige herberekening van kapitaal- en solvabiliteitsmaatstaven verwacht).

erkende internationale of regionale organisaties ⁽⁷⁾. Zij worden ook aangemoedigd om sectorale en regionale trajecten te benutten om financiële entiteiten een adequate uitsplitsing van macro-economische variabelen te bieden, met behoud van de algehele interne consistentie van de scenario's.

27. Waar mogelijk moeten de bevoegde autoriteiten de integratie van samengestelde risico's in overweging nemen, d.w.z. de aanvullende impact die voortvloeit uit het gelijktijdig of achtereenvolgens optreden van meerdere schokken (of het nu gaat om ESG-gerelateerde of bredere macro-economische schokken). Daarnaast moeten zij er, waar relevant, naar streven om tweederonde-effecten, d.w.z. de indirecte en versterkte gevolgen die voortvloeien uit de initiële ESG-schokken, te beoordelen, hetzij door deze rechtstreeks in de scenario's op te nemen, hetzij als aanvullende analyse.
28. Met het oog op de integratie van materiële ESG-risico's in stresstests op korte termijn moeten de bevoegde autoriteiten, indien haalbaar en passend, voort bouwen op het in traditionele stresstests gebruikte scenarioontwerp, waarbij het wordt aangepast aan ESG-specifieke transmissiekanalen en nieuwe variabelen worden opgenomen die relevant zijn voor ESG-risico's.
29. Bij het uitvoeren van ESG-stresstests voor de langere termijn moeten de bevoegde autoriteiten verschillende scenario's in overweging nemen die het brede spectrum van mogelijke toekomstscenario's en ernstniveaus bestrijken (bijvoorbeeld inclusief omslagpunten). Het referentiescenario kan gebaseerd zijn op het centrale scenario van de financiële instelling zelf, dat als benchmark kan dienen om de effecten van alternatieve, wezenlijk verschillende trajecten op de veerkracht van de strategie en het bedrijfsmodel te toetsen (bijvoorbeeld via risicogecorrigeerde winstgevendheidsramingen).
30. Afhankelijk van de complexiteit van de aanpak kunnen scenario's de vorm aannemen van eenvoudige verhalen of meer gedetailleerde kwantitatieve prognoses.
31. De bevoegde autoriteiten kunnen besluiten om dezelfde scenario's op alle financiële entiteiten toe te passen met het oog op de vergelijkbaarheid, of om scenario's af te stemmen op specifieke categorieën financiële entiteiten, rekening houdend met hun risicoprofielen en bedrijfsmodellen.

Top-down- vs. bottom-upbenaderingen

32. De bevoegde autoriteiten moeten de voordelen van een top-downbenadering ten opzichte van een bottom-upbenadering beoordelen en de meest geschikte methode kiezen op basis van de specifieke doelstellingen, de mate van volwassenheid van financiële entiteiten op het gebied van ESG-stresstests en de aard van de blootstellingen die onder de beoordeling vallen, rekening houdend met de volgende overwegingen:
 - Een top-downbenadering, waarbij de bevoegde autoriteiten centraal de effecten van de stresstestscenario's berekenen, zorgt voor een zekere mate van vergelijkbaarheid tussen

⁽⁷⁾ Bijvoorbeeld voor klimaatrisico's: de Intergouvernementele Werkgroep inzake klimaatverandering (IPCC), het netwerk voor vergroening van het financiële stelsel (NGFS), het Internationaal Energieagentschap (IEA), het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP), het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Europese Commissie (EU-JRC) of nationale overheids- of niet-gouvernementele instanties.

financiële instellingen en geeft de bevoegde autoriteiten meer controle over het proces en de methodologie, waardoor de lasten voor de sector worden verminderd.

- Een bottom-upbenadering, waarbij financiële entiteiten de impact van de stresstestscenario's zelf berekenen, biedt een hogere mate van granulariteit, waardoor idiosyncratische elementen kunnen worden weergegeven die specifiek zijn voor bepaalde portefeuilles, tegenpartijen en blootstellingen. Het bevordert ook een grotere betrokkenheid bij het proces van stresstests en draagt bij tot de versterking van de capaciteitsopbouw van financiële entiteiten.
33. Wanneer zij een bottom-upbenadering hanteren, moeten de bevoegde autoriteiten duidelijke methodologische kaders vaststellen om te zorgen voor consistentie en een gelijk speelveld voor alle financiële entiteiten, met inbegrip van evenredigheidsoverwegingen met betrekking tot de verwachtingen ten aanzien van de verfijning van hun berekening van het effect.
34. Er zou een hybride aanpak kunnen worden overwogen, waarbij gebruik wordt gemaakt van de sterke punten van beide methoden. De bevoegde autoriteiten kunnen op basis van de beschikbaarheid van gegevens en het eigendom van modellen beslissen over de juiste aanpak, rekening houdend met het feit dat voor specifieke portefeuilles of activiteiten, zoals bijvoorbeeld het verzekeringsrisico, mogelijk meer gedetailleerde gegevens en modellen nodig zijn dan haalbaar is in het kader van een top-downbenadering.

Mate van granulariteit

35. Bij het bepalen van de mate van granulariteit moeten de bevoegde autoriteiten een passend evenwicht vinden tussen eenvoud en nauwkeurigheid, rekening houdend met de beschikbaarheid, kwaliteit en methodologische rijpheid van de gegevens. Er kan meer gedetailleerde informatie nodig zijn om bijvoorbeeld de effecten van transitierisico's op activiteits- of entiteitsniveau of de regionale/lokale effecten van fysieke risico's adequaat in kaart te brengen.
36. Bevoegde autoriteiten moeten ten minste de onderstaande granulariteitsdimensies in aanmerking nemen:
- a. Op portfolioniveau: Differentiatie naar activaklasse (bijv. bedrijfsleningen, hypotheek, soevereine blootstellingen, aandelen en bedrijfsobligaties).
 - b. Op sectoraal niveau: Classificatie op basis van industriesector (bijv. koolstofintensieve industrieën, energie, vastgoed, landbouw). Voor specifieke sectoren kan een hogere granulariteit worden onderzocht (bijvoorbeeld elektriciteit, sectoren die worden beïnvloed door een baanbrekende technologie, op fossiele brandstoffen gebaseerde industrieën). Voor vastgoed kan een onderscheid tussen blootstellingen met betrekking tot zakelijk en niet-zakelijk vastgoed worden onderzocht.
 - c. Op geografisch niveau: Onderscheid per regio (bijvoorbeeld NUTS-niveau 3) om de blootstelling aan locatiespecifieke ESG- en fysieke risico's, te beoordelen.
 - d. Op tegenpartijniveau: Granulariteit per individuele debiteur of groep debiteuren wanneer de concentratierisico's significant zijn.
 - e. Risicocategorie: Afzonderlijke identificatie van fysieke risico's (acute en chronische klimaatrisico's), transitierisico's (beleids-, technologie- en marktverschuivingen) en andere

milieu-, sociale en governancefactoren (bijv. verlies aan biodiversiteit, vervuiling, sociale en governance-risico's).

37. De bevoegde autoriteiten moeten beslissen over het passende niveau van gegevensgranulariteit, afhankelijk van het type activum/portefeuille en het doel van de exercitie. Voor blootstellingen aan staatsschulden kan bijvoorbeeld het landniveau voldoende zijn, terwijl voor krediet- of emissieportefeuilles ten minste regionale granulariteit tot aan geolocatiegegevens moet worden onderzocht om het fysieke risico te beoordelen.
38. Voor de analyse van fondsen kunnen de bevoegde autoriteiten, indien mogelijk en in overeenstemming met de toepasselijke sectorale regelgeving, overwegen om een doorzichtbenadering te hanteren met betrekking tot de deelnemingen in het aandelenkapitaal van fondsen.

Balansveronderstellingen

39. Voor ESG-stresstests moeten de bevoegde autoriteiten beginnen met het gebruik van een statische balansbenadering, die algemeen wordt toegepast in traditionele stresstests. Zij kunnen echter, indien mogelijk en toepasselijk, rekening houden met de structurele gevolgen van het transitieplan van financiële entiteiten, afhankelijk van de tijdshorizon.
40. Voor oefeningen met een middellange tot lange tijdshorizon zou een dynamische balans (met of zonder beperkingen) kunnen worden toegepast om een groter realisme te waarborgen, waarbij mogelijk de nadruk wordt gelegd op de belangrijkste balansposten, waarbij veranderingen in de samenstelling van de portefeuille tot uiting komen (waaronder blootstellingen, herschikking van activa en risicobeperkende maatregelen in reactie op ESG-gerelateerde schokken).
41. Gezien de onzekerheden rond transitietrajecten, beleidsontwikkelingen en marktreacties, moeten de bevoegde autoriteiten overwegen financiële entiteiten te verplichten hun geplande reacties te rechtvaardigen en ervoor te zorgen dat balansaanpassingen – zoals herschikking van portefeuilles, veranderingen in het kredietverlenings- of overnemingsbeleid, of verschuivingen in financieringsstructuren – realistisch en consistent zijn met hun openbaar gemaakte transitiestrategieën.
42. Alle door financiële instellingen erkende managementmaatregelen moeten worden beoordeeld op basis van hun haalbaarheid, tijdigheid en mogelijke onbedoelde gevolgen, waarbij overmatig vertrouwen op optimistische aannames moet worden vermeden. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat een dynamische balansaanpak met beperkingen het realisme en de toekomstgerichte aard van ESG-stresstests verbetert door er geloofwaardige plannen en bestuurlijke reacties in op te nemen, met behoud van minimumwaarborgen tegen buitensporige flexibiliteit in aannames en een betere vergelijkbaarheid van de resultaten van stresstests.

Steekproef van financiële entiteiten

43. De bevoegde autoriteiten moeten de geschikte steekproef van financiële entiteiten om deel te nemen aan ESG-stresstests en/of ESG-scenarioanalyse vaststellen, en zo zorgen voor voldoende sectorale/marktdekking, rekening houdend met de gespecificeerde doelstellingen en, in het geval van thematische beoordelingen, de focus van de exercitie. De opzet van de stresstest moet, waar

nodig, worden aangepast om rekening te houden met de kenmerken van de verschillende categorieën financiële entiteiten.

44. De bevoegde autoriteiten moeten ook overwegen gerichte exercities uit te voeren met betrekking tot specifieke subgroepen van entiteiten om specifieke kwetsbaarheden of veranderende ESG-risicotrends aan te pakken.

Evenredigheid

45. De bevoegde autoriteiten moeten evenredigheidsbeginselen toepassen, die methodologische vereenvoudigingen mogelijk maken met betrekking tot de omvang, aard en complexiteit van de activiteiten van financiële entiteiten alsook de materialiteit van de risico's. Het evenredigheidsbeginsel moet zich uitstrekken tot rapportagevereisten, de opzet van scenario's en modelleringsverwachtingen, met een passend evenwicht tussen analytische robuustheid en praktische haalbaarheid.
46. Gezien de vroege ontwikkelingsfase van ESG-stresstestmodellen en de beschikbaarheid van gegevens kunnen de bevoegde autoriteiten overwegen de reikwijdte van de analyse te beperken en zo te zorgen voor een adequate kosten-batenanalyse voor zowel de bevoegde autoriteiten als de financiële entiteiten.

Beperkingen van het model

47. De bevoegde autoriteiten moeten erkennen dat alle modellen inherente beperkingen hebben, en dit geldt in het bijzonder voor ESG-modellen die voortdurend in ontwikkeling zijn. Teneinde deze beperkingen te ondervangen en de robuustheid en geloofwaardigheid van ESG-stresstests en veerkrachtnalyses te vergroten, moeten in het geval van bottom-upstresstests aanvullende analyses worden uitgevoerd om de resultaten te valideren en de plausibiliteit ervan te waarborgen, benchmarkingtechnieken worden gebruikt en de resultaten met alternatieve methoden worden gevalideerd.

Organisatorische en governance-regelingen

Toewijzing van middelen

48. De bevoegde autoriteiten moeten ervoor zorgen dat voldoende en adequate personele en materiële middelen voor het proces worden uitgetrokken. Dit houdt in dat medewerkers met deskundigheid op het gebied van ESG-risicobeoordeling, stresstestmethodologieën en financieel toezicht er permanent of ad hoc bij worden betrokken.
49. De bevoegde autoriteiten moeten beschikken over capaciteiten voor gegevensbeheer en -verzameling die de toegang tot ESG-gegevens van hoge kwaliteit ondersteunen. Zij moeten ook IT-infrastructuur ontwikkelen en onderhouden die een efficiënte gegevensverzameling, het bepalen van een passend scenario en een resultaatanalyse mogelijk maakt.

Termijnen voor de exercitie

50. De bevoegde autoriteiten moeten passende termijnen vaststellen voor het uitvoeren van ESG-stresstests en scenarioanalyses, waarbij zij een evenwicht moeten vinden tussen de noodzaak van volledigheid en nauwkeurigheid en de vereisten van het besluitvormingsproces. Financiële instellingen moeten voldoende voorbereidingstijd krijgen om relevante informatie te verzamelen en hun beoordelingen uit te voeren, terwijl de bevoegde autoriteiten in staat worden gesteld een uitgebreide beoordeling uit te voeren en te zorgen voor een nauwkeurige rapportage.
51. Het proces moet gestructureerd zijn om een efficiënte analyse, een consistente mededeling van bevindingen en integratie in het bredere toezichtkader te vergemakkelijken.

Verzameling van gegevens

52. Voor top-downexercities moeten de bevoegde autoriteiten zoveel mogelijk vertrouwen op regelgevingsrapportages en waar relevant gebruikmaken van bestaande openbaarmakingskaders en externe bronnen. Zij kunnen ad-hocgegevensverzamelingen beschouwen als een noodzakelijke aanvullende bron van informatie. De verzamelde informatie moet beperkt blijven tot de informatie die wordt gebruikt voor de analyses en validatie.
53. Wanneer er gegevenslacunes bestaan, moeten de bevoegde autoriteiten het gebruik van redelijke benaderingen, ramingen en deskundige beoordelingen bevorderen, terwijl zij financiële instellingen aanmoedigen om hun interne gegevenscapaciteiten in de loop van de tijd te verbeteren.

Kwaliteitsborgingsproces

54. Een rigoureuus kwaliteitsborgingsproces moet worden uitgevoerd om de nauwkeurigheid, consistentie en betrouwbaarheid van de resultaten van de stresstests te verifiëren. De bevoegde autoriteiten moeten toetsingsmechanismen instellen (bijv. benchmarking of collegiale toetsing) ter beoordeling van de gegevenskwaliteit, de robuustheid van de methodologie en, in voorkomend geval, de toereikendheid van de scenario's. Waar nodig, moet het oordeel van deskundigen een aanvulling vormen op de kwantitatieve bevindingen om de beperkingen van modellen te beperken.

Doeltreffende dialoog met financiële entiteiten

55. De bevoegde autoriteiten moeten gedurende het gehele stresstestproces een doeltreffende en gestructureerde dialoog met financiële entiteiten voeren. Dit omvat het geven van duidelijke richtlijnen over verwachtingen, het faciliteren van betrokkenheid in belangrijke fasen en het waarborgen dat financiële instellingen de mogelijkheid hebben om methodologische aspecten te verduidelijken. Regelmatige interactie zal de geloofwaardigheid van de exercitie vergroten en de financiële entiteiten beter in staat stellen ESG-risicooverwegingen in hun eigen risicobeheerkaders op te nemen.

Grensoverschrijdende en systeembrede coördinatie

56. Waar relevant en mogelijk moeten de bevoegde autoriteiten de verschillende rechtsgebieden coördineren om een geharmoniseerde aanpak van ESG-stresstests voor grensoverschrijdende financiële groepen mogelijk te maken. Dit omvat samenwerking met andere toezichthoudende autoriteiten om methoden op elkaar af te stemmen, beste praktijken te delen en versnippering van regelgeving te voorkomen.
57. In voorkomend geval moet ook worden gestreefd naar systeembrede coördinatie om ervoor te zorgen dat bij ESG-stresstests rekening wordt gehouden met bredere risico's voor de financiële stabiliteit en mogelijke overloopeffecten tussen sectoren.

Integratie in het toezichtsproces

58. De resultaten van de ESG-stresstest moeten voor zover mogelijk in het bredere toezichtproces worden geïntegreerd. Aangezien het methodologische aspect en de beschikbaarheid van gegevens zich in de loop van de tijd ontwikkelen, moeten de bevoegde autoriteiten de bevindingen gebruiken als input voor risicobeoordelingen, beoordelingen van de kapitaaltoereikendheid en/of strategische besprekingen met financiële entiteiten.
59. De resultaten moeten ook als leidraad dienen voor follow-upmaatregelen van toezichthouders en beleidsaanbevelingen wanneer ESG-risico's worden geïdentificeerd als een potentiële bedreiging voor de financiële stabiliteit.

Openbaarmaking van informatie

60. De openbaarmaking van de resultaten moet in overeenstemming zijn met de relevante sectorale regelgeving en de toezichtpraktijk. Wanneer bevoegde autoriteiten ervoor kiezen resultaten te publiceren, moeten zij de relatieve voordelen van het publiceren van individuele of geaggregeerde resultaten tegen elkaar afwegen. Het niveau van openbaarmaking moet worden gekalibreerd op basis van de betrouwbaarheid van de methodologie en de kwaliteit van de gegevens. De bevoegde autoriteiten moeten er rekening mee houden dat transparantie de marktdiscipline, het vertrouwen van de belanghebbenden en de verantwoordingsplicht bevordert. Zij moeten er ook voor zorgen dat de informatie correct wordt geïnterpreteerd en niet leidt tot onbedoelde marktverstoringen. Naarmate de resultaten robuuster worden, kan de openbaarmaking worden uitgebreid.

Regelmatige evaluatie en ontwikkeling van ESG-stresstests

61. Gezien de veranderende aard van ESG-risico's en stresstestmethodologieën moeten bevoegde autoriteiten hun stresstestkaders regelmatig evalueren en verfijnen. Lessen die uit eerdere exercities zijn getrokken, moeten in de volgende exercities worden verwerkt, en bij updates moet rekening worden gehouden met opkomende beste praktijken, nieuwe regelgevingsvereisten en vooruitgang op het gebied van ESG-gegevens en modelleringstechnieken.

Titel IV – Tenuitvoerlegging

62. Deze gezamenlijke richtsnoeren zijn van toepassing met ingang van 1 januari 2027.